

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. april 1994

i sag T-35/93, Vincent Cucchiara m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — tarifberegnere ved et afregningskontor oprettet i henhold til den fælles sygeforsikringsordning for De Europæiske Fællesskabers institutioner — indplacering i kategori C — stillinger som ifølge sagsøgerne henhører under kategori B)*

(94/C 161/16)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-35/93, Vincent Cucchiara, Léon Carlier, Mercedes Gonzalez, Anna Benedetti, Michèle Seminckx, Marie-Jeanne Frittella Baecke og Edouard Bejaer, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sàrl, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Ana Maria Alves Vieira), angående lovliggørelsen af den administrative situation for de tarifberegnere, som er indplaceret i kategori C og placeret ved et afregningskontor, som er oprettet i henhold til den fælles sygeforsikringsordning for De Europæiske Fællesskabers institutioner, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, dommerne A. Saggio og H. Kirschner; justitssekretær: H. Jung, den 28. april 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part betaler sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 180 af 2. 7. 1993.

Sag anlagt den 31. marts 1994 af NMH Stahlwerke GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-134/94)

(94/C 161/17)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. marts 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af NMH Stahlwerke GmbH, Sulzbach-Rosenberg (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokat Paul Schäuble, Freistaat Bayern, advokatkontoret Lorenz Seidler Gossel, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, 3, 4 og 5 i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers, beslutning af 16. februar 1994 annulleres, for så vidt de vedrører sagsøgeren, NMH Stahlwerke GmbH.
- Subsidiært:
Bøden på 150 000 ECU, som er pålagt sagsøgeren i beslutningens artikel 4, nedsættes.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er en af adressaterne for Kommissionens beslutning af 16. februar 1994, hvori der blev konstateret visse aftaler og former for samordnet praksis blandt producenter af stålbjælker i Fællesskabet, har anfægtet denne beslutning, for så vidt den går ud på, at sagsøgeren i flere år skal have deltaget i aftaler og samordnet praksis, som var i strid med EKSF-traktatens artikel 65.

Sagsøgeren har for det første påberåbt sig tilsidesættelse af det princip, at ingen hæfter for en andens handlinger. Sagsøgeren er nemlig i det foreliggende tilfælde ikke retssuccessor for de to firmaer Maximilianshütte mbH og Maximilianshütte under konkurs, som åbenbart havde handlet i det pågældende tidsrum.

Desuden har sagsøgeren ikke overtrådt EKSF-traktatens artikel 65. Man kan kun bebrejde sagsøgeren udveksling af informationer om indgåede ordrer og leverancer. EKSF-konkurrencereglerne kan ikke fortolkes eller anvendes på grundlag af kriterier, som er opstillet inden for rammerne af EØF-traktatens artikel 85. Sagsøgerens adfærd kan altså ikke falde ind under anvendelsesområdet for EKSF-traktatens artikel 65.

Sag anlagt den 8. april 1994 af Thyssen Stahl AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-141/94)

(94/C 161/18)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Thyssen Stahl AG, Duisburg (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne Jochim Sedemund og Dr. Frank Montag, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand Rue.